

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 21. januar 2011
Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2010-710-0037
Dok.: TBJ40892

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af dødsboskifteloven og forskellige andre love (Revision af dødsboskifteloven m.v.) (L 83), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. december 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Meta Fuglsang (SF).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af dødsboskifteloven og forskellige andre love (Revision af dødsboskifteloven m.v.) (L 83):

”Under henvisning til 1. behandlingen af lovforslaget bedes ministeren redegøre nærmere for, hvorfor det ikke er muligt at imødekomme de forslag som Danske Advokater kommer med i deres hørings svar vedrørende bobestyrers kompetence ved tvister, herunder forslaget til at fremme sagsbehandlingen ved at fastsætte en frist for anlæggelse af retssag på 3 måneder.”

Svar:

Som der nærmere er redegjort for i pkt. 2.1.2.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger og i pkt. 2 i den kommenterede høringsoversigt (L 83 – bilag 1), er Justitsministeriet enig med Ægtefælleskifteudvalget i, at tvister f.eks. om retten til at arve bør afgøres af domstolene med de retssikkerhedsgarantier, som bl.a. følger af retsplejelovens regler om betryggende sagsbehandling, herunder vidneafhøringer under strafansvar, kontradiktion og mulighed for appel. Det er således også forudsat i dødsboskifteloven, at afgørelse af tvister om retten til at arve er et af skifterettens kerneområder. Efter Justitsministeriets opfattelse bør der i almindelighed ikke indføres frister, som afskærer parterne i en tvist fra at indbringe tvisten for domstolene, medmindre væsentlige hensyn taler for det.

For så vidt angår hensynet til at sikre fremdrift ved behandlingen af dødsboer er det Justitsministeriets opfattelse, at lovforslagets model for bobestyrerens håndtering af tvister, hvor bobestyreren – efter at have forsøgt at mægle forlig og opfordret til sagsanlæg – forpligtes til at redegøre for sin bedømmelse af tvisten overfor arvingerne, er hensigtsmæssig. Justitsministeriet bemærker i den forbindelse, at bobestyreren samtidig bør tilkendegive, at bobestyreren vil fortsætte bobehandlingen på grundlag af bobestyrerens vurdering af tvisten, medmindre der anlægges retssag inden et givent tidspunkt. Ved en sådan fremgangsmåde vil bobehandlingen kun blive forsinket, hvis en eller flere arvinger efterfølgende faktisk anlægges en retssag. Efter Justitsministeriets opfattelse kan hensynet til en effektiv behandling af dødsboer under offentligt skifte ikke i sig selv begrunde mere vidtgående tiltag.

Hensynet til de arvinger, som måtte være enige i bobestyrerens bedøm-

melse af tvisten, bør heller ikke medføre, at andre arvinger efter en vis frist afskæres fra at indbringe det omtvistede arveretlige spørgsmål for skifteretten.

Som anført i høringssvaret fra Danske Advokater afskæres arvinger og kreditorer allerede efter den gældende bestemmelse i dødsboskiftelovens § 56 fra at indbringe tvister om anmeldte krav mod boet senere end 4 uger efter meddelelse om bobestyrerens indstilling til, hvorvidt og i hvilket omfang kravet bør anerkendes. For så vidt angår den afdødes gældsforpligtelser gælder der dog det forhold, at kreditorerne heller ikke uden en sådan fastsat frist ville kunne forfølge deres krav efter bobehandlingens afslutning og udlodning af boets eventuelle aktiver, da arvingerne ikke hæfter for afdødes gældsforpligtelser. Hertil kommer, at det efter Justitsministeriets opfattelse er af grundlæggende betydning for boets behandling at få fastslået, hvilke passiver der skal medtages i boet, bl.a. for at afgøre, om boet er insolvent og derfor skal behandles efter dødsboskiftelovens bestemmelser i §§ 69-73 om insolvente boer. Det bemærkes i den forbindelse, at bestemmelsen i § 56 svarer til konkurslovens § 133, hvorefter kurators indstilling om, hvorvidt et anmeldt krav mod konkursboet bør anerkendes, bliver endelig, medmindre kreditorer, der har indsigelser mod indstillingen, anlægger sag ved skifteretten inden 4 uger.

Efter Justitsministeriets opfattelse foreligger der ikke tilsvarende væsentlige hensyn, som kan begrunde indførelse af en frist for arvingers indbringelse af tvister om arveforholdene under skiftesagens behandling, således som foreslået af Danske Advokater.

Lovforslaget er på den baggrund udformet i overensstemmelse med Ægtefælleskifteudvalgets lovudkast, hvorefter der foreslås en udtrykkelig bestemmelse om, at bobestyreren ved uenighed mellem arvingerne skal redegøre for sin bedømmelse af tvisten, men uden at der indføres en frist for at indbringe tvisten for skifteretten, jf. forslaget til ændring af dødsboskiftelovens § 54, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 37).